

แนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษในจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีน

A Development Approach for a Special Policy School in Chon Buri : A Case Study of a Chinese Language Teaching School

สุวิชัย โภคัตยยะวัฒน์*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษในจังหวัดชลบุรี กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนชุมวิทยาซึ่งเป็นโรงเรียนสอนภาษาจีนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ปัญหาผลที่เกิดขึ้นจากการจัดศึกษา การบริหารการศึกษา และการเรียนการสอนจากอดีตจนถึงปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การวางแผนแนวทางเพื่อพัฒนา โรงเรียน ในอนาคต วิธีการวิจัยประกอบด้วยการวิเคราะห์ จากเอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ปัญหา และการแก้ปัญหาของโรงเรียนจีนที่ผ่านมา การวิจัยภาคสนามเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ผลกระทบต่อการเรียนรู้และการพัฒนา ตลอดจนการประเมินผลการดำเนินการ ที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญที่สุดคือการประเมินผลการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ

การบริหารการศึกษา สภาพปัจจุบัน และการแก้ปัญหาที่เป็นอยู่ขณะนี้ ของโรงเรียนที่เลือกเป็นตัวอย่าง จากการสังเกตการสัมภาษณ์ เจาะลึก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน และการวิจัยทางชาติพันธุ์วรรณราเชิงอนาคต เป็นการศึกษาที่ประสบของผู้เชี่ยวชาญทางการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการบริหารการศึกษา จำนวน 36 คน ด้วยการสัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาโรงเรียนจีนในอนาคต ผลการวิจัยมีดังนี้

*รองศาสตราจารย์สังกัดภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

1. จากประวัติศาสตร์ชาวจีนอพยพมาอยู่ในประเทศไทยดังแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาและมีจำนวนมากขึ้น ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อสอนบุตรหลานของตนเป็นภาษาจีนและสอนเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทยทั้งหมด ใช้หลักสูตรแบบเรียน และครุผู้สอนที่มาระหว่างประเทศจีนดำเนินการสอนเรื่อยมาจนกระทั่งเกิดปัญหาในช่วงปลายรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อเกิดการปฏิวัติขึ้นในประเทศไทย เพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐ โรงเรียนจีนในเมืองไทยกลายเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดถิ่นเมืองและแนวความคิดในการปฏิวัติ ชาวจีนจำนวนมากได้ก่อความวิ่งไม่สงบขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะปฏิวัติในประเทศไทย กระบวนการเมืองและความมั่นคงของประเทศไทยอย่างมาก เพราะถิ่นเมืองและแนวความคิดต่างกันผู้บริหารประเทศไทยดังแต่รัชกาลที่ 6 เป็นต้นมาได้ดำเนินการแก้ไขและป้องกันปัญหาอันเกิดจากการเมืองเรื่องนี้ด้วยการออกพระราชบัญญัติโรงเรียนรายฎร์ กำหนดจำนวนโรงเรียนจีนและครุจีนให้อยู่ในจำนวนที่พอเหมาะกับการควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการปรับหลักสูตรให้สอนเป็นภาษาไทยตามระเบียบให้เรียนภาษาจีนไม่เกินสปดาห์ละ 5 ชั่วโมงเป็นวิชาเลือก และเปิดสอนได้เพียงระดับประถมศึกษาเท่านั้น ทำให้โรงเรียนจีนหลายแห่งปิดกิจการไปและความนิยมจากชาวจีนรุ่นใหม่ลดน้อยลงไปตามลำดับ

2. จากสภาพการณ์ปัจจุบันชาวไทยกับชาวจีนมีการผสมผasanกันทางวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตจนแทนไม่มีความแตกต่างและไม่นำไปสู่ความขัดแย้งเหมือนในอดีตชาวจีน หรือ

ชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดชลบุรียังมีอยู่เป็นจำนวนมาก มีโรงเรียนจีนที่เปิดทำการสอนอยู่ 5 แห่ง สอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันอนุญาตให้สอนภาษาจีนเป็นวิชาเลือกในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ สอนได้สปดาห์ละ 10 ชั่วโมง รัฐบาลผ่อนคลายกฎระเบียบหลายประการเพื่อสนับสนุนให้เอกชนลงทุนด้านการศึกษา โรงเรียนที่ใบศึกษาได้รับอนุญาตให้เปิดสอนระดับอนุบาลได้ สอนพร้อมกัน 3 ภาษา คือภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ จังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้สอนโดยตรง แนวทางพัฒนาโรงเรียนของผู้บริหารคือจะขยายการสอนเปิดถึงชั้นมัธยมศึกษา จะจัดตั้งเป็นศูนย์ภาษาต่างประเทศ เปิดสอนบุคคลทั่วไปนักเรียนที่สนใจการเรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้มีมาตรฐานด้านกระบวนการประกัน คุณภาพ การศึกษาและเข้าสู่การประเมินคุณภาพ สถานศึกษา จัดสวัสดิการเพิ่มเติมให้แก่ครู นอกเหนือจากที่รัฐกำหนด ส่งเสริมให้ครูไปอบรม ศัลยแพทย์ต่อเพิ่มพูนคุณวุฒิและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้เป็นโรงเรียนพุทธศาสนา

3. จากผลกระทบของผู้เชื้อสายจีนให้แนวทางการพัฒนาโรงเรียนว่าภาษาจีนมีความสำคัญใช้กันมากในวงการธุรกิจ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ไทยกับจีนสถาปนาความสัมพันธ์ ทางการทูตกันแล้วและจีนมีนโยบายเปิดประเทศมากขึ้น โอกาสทางการค้า การลงทุน และการศึกษา แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับไทยจะมีมากขึ้นด้วยผู้รู้ภาษาจีนจะได้เปรียบด้านการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต โรงเรียนจีนควรพัฒนาการสอนภาษาให้ผู้เรียนได้ทักษะทางการพูด การฟัง อย่างเป็นธรรมชาติ มีโอกาสฝึกภาษาและ

ให้ภาษาจีนกับเจ้าของภาษา เพิ่มเติมประสบการณ์ให้ผู้เรียนและผู้สอนด้วยการไปถูงานหรือทัศนศึกษาที่ประเทศไทย รวมทั้งเพิ่มการผลิตครุภัณฑ์ไทย สอนภาษาจีนได้มากขึ้น เพื่อป้องกันการถ่ายทอดลักษณะการเมืองอย่างที่เราเคยมีมาและร่วมมือกันจีนเพื่อทำวิจัยค้นคว้าความรู้ใหม่แขนงต่างๆ ของไทยและจีนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

Abstract

This research aimed to study the development of a special policy school in Chonburi, a case study of a Chinese language teaching school concerning historical background , problems , outcomes of the schooling , and the educational administration from the past to the present in order to provide information for planning in the future. The methodology involved a documentary analysis for school evolution, problems and problem solving of school in the past. The author used a historical approach on the educational management, problems and problem solving of school. The indepth interview with school administrators, teachers, students, school activity participation and observation was also used. An ethnographic future research approach was used to study the opinions of 36 external experts in planning and educational administration field. Questionnaire and interview were used in order to study the opinions on trend and direction of Chinese School development in the future. The research findings were as follows :

1. According to the historical evidences concerning Chinese people and Chinese school evolution, they indicated that Chinese have migrated to Thailand since Ayudhya period. When the number of the population increased there was a need for schooling for their children to study Chinese language. The curriculum was all about Chinese. Teachers and textbooks come from the Mainland China. The schooling went on until the late period of King Rama V . When there was revolution in Mainland China, Chinese schools in Thailand were then used as a bridge for transferring political and revolution beliefs and ideology. Chinese in Thailand at that time caused an uprising in supporting the revolution. This seriously affected the stability of Thai government at that time. Thai government since King Rama VI had tried to correct and prevent this political conflict by introducing a Private School Act. The number of Chinese school was limited in order to be able to completely controlled by the Ministry of Education. The Chinese school curriculum was forced to teach only 5 hours a week as an elective subject. The Chinese school can offer Chinese language course not higher than grade 4. This pressure has resulted in the close down of many Chinese schools. The popularity of Chinese school gradually diminished.

2. For the present situation, Thais and Chinese have mixed in cultures and lifestyle. Chinese

and Thais were not easily identified. With this good blend, there was no conflict as it was in the past. There are still a lot of Chinese-Thai in Chonburi. There are 5 Chinese school operating in the province using the curriculum of the Ministry of Education. Chinese language is allowed to be taught 10 hours per week as a special experience subject. The Thai government has relaxed the rules in order to promote a private sector to invest in education. The school that the author studied was allowed to teach from preschool level using 3 languages ; Thai, Chinese and English. The language instructors are native speakers. The school administrators planned the expansion of school up to junior high school level. It is planned to be a center for foreign languages for people who want to learn the languages. The school was planned to meet the education standard of the Council of the National Education Standard and Evaluation. Proposing fringe benefit for teachers and staff. School teachers are encouraged to attend seminars, workshops and training in order to move to be a trilingual school in the next 2-3 years

3. The opinions of the 36 educational experts on Chinese school development were that Chinese language is vital for business, industries, and tourism. Thailand has a long diplomatic relationship with China. As China has opened her country, there is more opportunity for Thailand for

trading, investment, education and cultural exchanges between the two countries. The people who know Chinese will gain advantage in terms of education opportunity and future career. Chinese schools develop their language teaching to enable learners to practice their speaking and listening naturally. Schools should provide students with opportunity to practice their language with native speakers. Schools should be managed by native speakers and students have a chance to go to visit Mainland China. Schools should acquire more Thai teachers to teach Chinese in order to avoid the political problem as happened in the past. Chinese schools should work with Chinese experts in conducting research to expand knowledge of Chinese.

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาริจัย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม การที่มีคนหลายชาติประกอบกันอยู่ในสังคมย่อมส่งผลกระทบต่อการจัดการการศึกษาให้กับคนในสังคมโดยตรงการศึกษาเป็นสิทธิ์ขั้นพื้นฐานและเป็นสวัสดิการของรัฐที่ต้องจัดให้คนในสังคมโดยไม่มีข้อจำกัดในด้านสภาพพิรุ่งกาย เพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา สีผิว ตลอดจนสถานภาพทางสังคมอันเป็นข้อกำหนดตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาจึงต้องมีความหลากหลายในด้านรูปแบบ แนวโน้มนายและจุดมุ่งหมายของแต่ละสถาบัน เพื่อความเหมาะสมแก่ผู้เรียนให้ได้ประโยชน์จากการศึกษาโดยตรง

ในบรรดาชาวต่างด้วยวัฒนธรรมทั้งหลาย ชาวจีนจัดได้ว่าเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศไทยที่มีความเป็นอยู่ติดต่อสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนไทย ตลอดจนมีความผูกพันกันระหว่างคนทั้งสองชาติอย่างต่อเนื่องมา许านานในประวัติศาสตร์ ชาวจีนพยพมาอยู่ในประเทศไทยด้วยแต่สมัยโบราณ มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและสืบเชื้อสายอยู่ในสังคมไทยมากกว่าช้านาทีอีกด้วย รวมทั้งมีกิจการค้าต่างๆ ที่ดำเนินอยู่ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจอุดสาหกรรม สถาบันการเงิน หอพักแห่ง รวมทั้งสถาบันการศึกษา คือ โรงเรียนหลายแห่ง เช่น กัน

โรงเรียนจีนที่เปิดสอนโดยชาวจีนในประเทศไทยมีนานาแห่งตั้งแต่ตีด แล้วยังคงเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการเมืองและความมั่นคงของชาติมาครั้งหนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการได้จัดโรงเรียนจีนเป็นโรงเรียนรายวัตร์ประจำหนึ่ง สังกัดกองนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการซึ่งมีสัญชาติไทยสามารถเปิดดำเนินการสอนในระดับการศึกษาภาคบังคับได้ แต่ต้องสอนโดยใช้หลักสูตรไทยตามกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อโรงเรียนรายวัตร์ทั่วไป จึงกล่าวได้ว่าเป็นสถาบันศึกษาที่มีความสำคัญต่อเยาวชนของชาติ ในการให้ความรู้ขั้นพื้นฐานตามลักษณะของพลเมือง ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการต้องการให้เป็นสถาบันศึกษาสำหรับสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งในระดับนานาชาติเพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายของรัฐบาลในการเปิดประเทศสู่ความเป็นนานาชาติและด้วยเหตุที่จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของการค้าระหว่าง

เป็นจังหวัดที่มีชุมชนชาวจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันมีโรงเรียนจีนอยู่เป็นจำนวน 5 แห่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อหาแนวทางพัฒนาให้เป็นสถานศึกษาสอนภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเป็นแนวทางพื้นฐานในการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมให้เหมาะสมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาของการจัดการศึกษา ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสอนภาษาจีนในอดีต

2.2 เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและกระบวนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนภาษาจีนในปัจจุบัน

2.3 เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาจีนในอนาคต

3. แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ในส่วนแรกเป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่มีผลต่อภัยในอดีต รวมทั้งแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาที่ผ่านมาส่วนที่สองเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ทฤษฎีและวิธีการทำงานสังคมวิทยาการศึกษาและมนุษยวิทยาศึกษา ซึ่งเป็นการวิจัยโดยการมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ประกอบด้วยการวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) คือมีการ

สังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน (Activity-participation) ตลอด 1 ภาคเรียน โดยอาศัยแนวคิดของการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 4 ด้านคือ แนวทางการพัฒนาด้านโรงเรียนและสถานศึกษา ด้านครุ และบุคลากรด้านหลักสูตร และกระบวนการเรียน การสอน ด้านระบบบริหาร จัดการ (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2539 : 270) เป็นแนวทางในการสังเกต และสัมภาษณ์ ส่วนที่สามเป็นประเด็นที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นการศึกษาทั่วไป ของผู้เชี่ยวชาญตามทฤษฎีมา楠นุชวิทยาการศึกษาที่ใช้ในการศึกษาโรงเรียนด้วยวัฒนธรรมซึ่งมี 6 ด้านดังนี้ (James Lynch, 1986 : 149-165)

1. ด้านวัฒนธรรม (Cultural / Contextual Domain) ศึกษานโยบาย แนวคิด วิธีทางสภาพแวดล้อม บริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ที่มีต่อการศึกษา

2. ด้านจริยพิสัย (Moral/Affective Domain) ศึกษาทัศนคติ ความคิด ค่านิยม ความรู้สึก ลักษณะนิสัย และความสัมพันธ์ของบุคลากร ที่มีผลต่อการศึกษา

3. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ศึกษาระบวนการเรียนการสอน การถ่ายทอดวิชาความรู้ การจัดเนื้อหา หลักสูตร แบบเรียนการรับ และประเมินผลการเรียนการสอนในโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนของโรงเรียน

4. ด้านพฤติกรรมวิธีการสอน (Pedagogical Performance Domain) ศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริม การจัดบรรยายในโรงเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์

ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการปฏิบัติตัวนักขันเรียน ภายในโรงเรียน

5. ด้านผลที่ตามมา (Consequential Domain) ศึกษาผลกระทบโอกาส ผลสัมฤทธิ์ บุคลิกภาพพฤติกรรมที่แสดงออกภายในโรงเรียน การปรับตัว การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

6. ด้านประสบการณ์ (Experiential Domain) ศึกษาความเป็นมา การแก้ปัญหา การป้องกันความผิดพลาด การเตรียมการแก้ไข ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษา การเรียนรู้ การเดรียมและฝึกความพร้อมจากโรงเรียน เมื่อต้องนำไปประยุกต์ใช้ภายนอกโรงเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความเป็นมาของ การตั้งโรงเรียนจีนในประเทศไทยพอดังเบป เพื่อเป็นพื้นฐานทำความเข้าใจในสาเหตุปัญหา และผล ผลกระทบที่เคยเกิดขึ้นพร้อมทั้งวิธีการ แก้ไขที่เคยปฏิบัติมาในประวัติศาสตร์

2. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียน วุฒิวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนจีนที่มีความเก่าแก่ และมีขนาดใหญ่สุดในจังหวัดชลบุรี เป็นกรณีศึกษา ในสภาพการณ์ปัจจุบัน

3. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาตามทฤษฎีที่ใช้ในการทำวิจัย คือศึกษา 6 ด้านดังกล่าวมาแล้ว ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านจริยพิสัย ด้านพุทธิพิสัย ด้านพฤติกรรมวิธีการสอน ด้านผลที่ตามมา และด้าน ประสบการณ์ โดยศึกษาจากประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาข้อสรุปเป็นแนวทางพัฒนาโรงเรียนโดยนัยพิเศษในอนาคต

5. วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยชาดิพันธุ์วรรณานาเชิงอนาคต ประกอบด้วยการวิจัยจากเอกสารและการวิจัยภาคสนาม มีวิธีการดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร ศึกษางานวิจัยหนังสือ ตำรา บทความที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเจื่นในประเทศไทย โดยนายการจัดการศึกษาของชาวจีนในประเทศไทย เอกสารจากกระทรวงศึกษาธิการ กองจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และเอกสารจากโรงเรียนที่ไปศึกษาเป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

2. การวิจัยภาคสนามในสภาพการณ์ปัจจุบัน เป็นการศึกษาโดยเดินทางไปยังโรงเรียนที่เลือกเป็นตัวอย่างเพื่อไปสังเกตการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมในโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน การสัมภาษณ์นักเรียน อาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

3. การวิจัยภาคสนามในเชิงอนาคต เป็นการศึกษากระบวนการของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเจื่นในด้านนโยบาย เพื่อประเมินผลกระทบเป็นข้อสรุปแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน โดยการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามเป็นการวิจัยชาดิพันธุ์วรรณานาเชิงอนาคต

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบมีโครงสร้าง (Structured Research) ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียน

2. แบบสังเกต เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอน การใช้ชีวิตของนักเรียนในโรงเรียน

3. แบบสัมภาษณ์ เพื่อสัมภาษณ์ครูผู้บริหารโรงเรียน นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง

4. แบบสอบถาม เพื่อสอบถามความเห็น ความคิดของผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการบริหารโรงเรียน การวางแผนและการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนโดยนายพิเศษ

7. การสร้างเครื่องมือวิจัย

กระทำโดยการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร จากการสำรวจพื้นที่อย่างไม่เป็นทางการ และจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง เมื่อร่วมรวมข้อมูลแล้วสร้างเป็นแบบสังเกต แบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องนำไปปรับปรุงและแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเอกสาร ศึกษาและเก็บข้อมูลจากห้องสมุดต่างๆ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ ห้องสมุดของโรงเรียนที่ไปศึกษา

2. ข้อมูลภาคสนาม ทำการเก็บข้อมูลจากการสังเกตการสัมภาษณ์ การสำรวจ และการตอบแบบสอบถามโดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นประกอบกับการถ่ายรูป อัดเทปการสัมภาษณ์

การจดบันทึกขณะทำการวิจัยในโรงเรียนที่ไปศึกษา และส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตอบกลับส่งคืน ผู้วิจัย

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเอกสาร วิเคราะห์และนำเสนอ ในเชิงพรรณาตามลำดับเหตุการณ์ และความสำคัญเป็นหัวข้อเรื่องในรูปความเรียง

2. ข้อมูลภาคสนาม วิเคราะห์และนำเสนอ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ประกอบการพรรณาและแสดงข้อมูลโดยเสนอเป็นตาราง แสดงค่าเฉลี่ยและร้อยละ

10. ระยะเวลาของการวิจัย

ช่วงเวลาเก็บข้อมูลคือตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2541 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542

11. ข้อคลังเบื้องต้น

การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ศึกษาความเป็นมาของการตั้งถิ่นฐานและการตั้งโรงเรียนจีนในประเทศไทย รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นในการรวมของทั้งประเทศไทย แต่การศึกษารณีตัวอย่างเพื่อหาแนวทางพัฒนาโรงเรียนจะเลือกโรงเรียนตัวอย่าง ในจังหวัดชลบุรีที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและเก่าแก่ที่สุดเป็นกรณีศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบัน ส่วนแนวทางการพัฒนาโรงเรียนในอนาคตเป็นการศึกษาจากประสบการณ์ผู้เชี่ยวชาญในการรวมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน ความสำคัญของภาษาจีนซึ่งมีผลต่อการพัฒนาโรงเรียนจีนต่อไป

12. สมมุติฐานของการวิจัย

โรงเรียนจีนเคยมีผลกระทบต่อการเมือง และความมั่นคงของชาติไทยมาในอดีตปัจจุบัน ปัญหาดังกล่าวผ่อนคลายลงไปและมีแนวโน้มพัฒนาให้เป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานได้เหมือนโรงเรียนประเภทอื่นเพราะภูมายังมีความสำคัญมากภาษาหนึ่งในโลกปัจจุบันและอนาคต

13. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางพัฒนา หมายถึงวิธีการ ลุ่ทาง รูปแบบ ข้อคิด ข้อเสนอแนะหลักการหรือวิธีปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงส่งเสริมหรือสร้างสรรค์ให้โรงเรียนดีขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

โรงเรียนนโยบายพิเศษ หมายถึง โรงเรียนเอกชนประเภทหนึ่งที่มีแนวโน้มนาย เฉพาะในการบริหารจัดการ สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนสอนภาษาจีน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการต้องมีสัญชาติไทย อาศัยอยู่ในประเทศไทย เปิดดำเนินการสอนโดยได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

ไทยกับจีนมีความสัมพันธ์กันมานานแล้ว ในประวัติศาสตร์ จนมีสมมุติฐานข้อหนึ่งตั้งไว้ว่า คนไทยถือกำเนิดอยู่ท้องตอนใต้ของจีนมีการติดต่อกันมานานตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยจนถึง สมัยกรุงศรีอยุธยาชาวจีนเริ่มอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ในประเทศไทยเป็นระยะๆ เพราะเกิดปัญหาทางการเมืองและความขัดสนด้านทรัพยากร

ธรรมชาติในประเทศไทยที่ไม่เพียงพอกับจำนวนประชากร ซึ่งเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อชาวจีนอพยพมาสู่ประเทศไทยมีการรวมกลุ่มจัดตั้งเป็นกลุ่มทางสังคมขึ้นตามภาษาพูด เช่น แต่จิว แคะ ไหหลำ กวางตุ้ง และอักษรเกี้ยน ประกอบอาชีพด้วยการทำการค้า การเกษตรและรับราชการ เกิดการผสมผสานด้วยการแต่งงานกันระหว่างชาวไทย กับชาวจีนเพิ่มมากขึ้นในเวลาต่อมา ซึ่งระบบแรกประเทศไทยได้ให้สิทธิและโอกาสอย่างอิสระแก่ชาวจีนในการตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพ ไม่มีการจำกัดสิทธิหรือควบคุมการดำเนินชีวิตของชาวจีน

ต่อมาชาวจีนมีจำนวนมากขึ้น บทบาทของชาวจีนในการเมืองเศรษฐกิจและสังคมก็มีมากขึ้นด้วย โดยเฉพาะในกิจการค้าต่างๆ มีชาวจีนเป็นผู้ประกอบการเกือบทั้งหมด มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสมาคมเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า การกำหนดราคาสินค้าและเป็นกลุ่มต่อรองทางการเมืองกับรัฐบาลไทย มีการจัดตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล กัดดาคาร โรงพิมพ์ออกหนังสือพิมพ์ภาษาจีนและต่างประเทศ อีกด้วย ในสังคมแบบจีนเนื่องต่อมาจนถึงรุ่นลูกหลาน โดยมีโรงเรียนจีนเป็นแหล่งถ่ายทอดภาษา วัฒนธรรมความคิดเห็น ทัศนคติ ค่านิยมความเป็นจีนโดยตรงจากอาจารย์ในโรงเรียนเวลาปกติแล้ว ชาวจีนยังนิยมให้ลูกหลานเรียนภาษาจีนกันตามบ้าน จ้างครูชาวจีนมาสอนกันเองและเรียนในโรงเรียนนอกเวลาเรียนปกติด้วย ในช่วงแรกเป็นการเรียนภาษา วัฒนธรรม คติธรรม ปรัชญาจีน ประวัติศาสตร์จีน เพื่อให้ลูกหลานได้ทราบ และ

สร้างความเป็นจีนไว้สืบไป

ต่อมาเมื่อเกิดการปฏิวัติจีนในจีนเมื่อค.ศ. 1910 เพื่อล้มราชวงศ์曼จูและสถาปนาระบบสาธารณรัฐจีนจากการนำของดร. ชุนยัดเซ็น ชาวจีนในประเทศไทยและประเทศไทยต่างๆ ได้มีการรวมตัวกัน จัดตั้งเป็นสาขากลุ่มปฏิวัติทำการปลูกใจชาวจีนให้รักชาติและสนับสนุนร่วมมือกับผู้นำการปฏิวัติในจีน โดยได้อาศัยโรงเรียนจีนเป็นแหล่งเผยแพร่แนวความคิดและประชุมวางแผนปฏิบัติการสนับสนุนกลุ่มปฏิวัติ มีการจัดส่งครุภัณฑ์จากประเทศไทยมาสอนนักเรียน และสอนผู้ปกครองนอกเวลาทำการ เพื่อถ่ายทอดแนวความคิดทางการเมืองผ่านทางตัวครุภัณฑ์สอนและผ่านทางแบบเรียนภาษาจีนที่ส่งมาจากประเทศไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมืองชาตินิยมและการปฏิวัติรวมอยู่ด้วย ส่งผลกระแทบท่อความมั่นคงทางการเมืองของประเทศไทย เพราะเป็นลักษณะการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งในระยะต่อมาเกิดความวุ่นวายขึ้นอย่างมาก เมื่อมีชาวจีนบางกลุ่มก่อความไม่สงบขึ้นหลายจุดทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดพร้อมๆ กันรวมทั้งใช้โรงเรียนจีนเป็นแหล่งเผยแพร่เอกสารอุดมการณ์ทางการเมืองเป็นที่รวมพลกำลังสนับสนุนและเป็นศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านฝ่ายตรงข้ามกับกลุ่มปฏิวัติทำให้เกิดความแตกแยกกัน ของทางความคิดในกลุ่มชาวจีนด้วยกัน ระหว่างกลุ่มที่นิยมพระรัตนโกสินทร์ ทั้ง 2 กลุ่ม ขยายการหาเสียงสนับสนุนจนเกิดความไม่สงบขึ้นหลายครั้งทำให้ชาวไทยได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์เหล่านี้ด้วย

ทางราชการไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7 เป็นต้นมา ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงได้มีมาตรการควบคุมดูแลโรงเรียนจีนตลอดมา เช่น จำกัดชั่วโมงเรียนภาษาจีนให้น้อยลง กำหนดให้มีครุฑ์ใหญ่เป็นคนไทยและครุฑ์ที่ทำการสอนในโรงเรียนต้องมีวุฒิทางครุ ครุจากประเทศจีนต้องสอบวัดความรู้ภาษาไทยก่อนถึงจะได้รับพิจารณาให้สอนได้ กำหนดหลักสูตร แบบเรียน เนื้อหา และกิจกรรมให้สอนอยู่ในขอบเขตที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ โรงเรียนเปิดสอนได้เพียงระดับชั้นประถมศึกษา สอนภาษาจีนได้สั้นๆ ห้าไม่เกิน 5 ชั่วโมง เมื่อมีนิเทศภาษาต่างประเทศอื่นเป็นด้าน ทำให้โรงเรียนขาดเลือกต้องปิดกิจการไปหลายแห่ง กระทรวงศึกษาธิการไม่อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นใหม่ และเสนอให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นภาษาไทยหรือมีชื่อภาษาไทยกำกับไว้ด้วย เป็นการใช้คู่กัน 2 ภาษา รวมไปถึงนโยบายการให้สัญชาติไทยแก่ลูกหลานชาวจีนที่เกิดและอาศัยอยู่ในประเทศไทย และประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนรายภูมิเพื่อเข้าตรวจสอบความคุ้มครองการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้โรงเรียนต่างๆ มาจัดทำเบียนขอจัดตั้งให้ถูกต้อง และบังคับให้เรียนภาษาไทยเป็นหลักในทุกวิชา เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาเปลี่ยนสูตรแบบเรียนและประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติมาหลายฉบับ เป็นระยะๆ เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของชาติโดยรวมให้มีเอกภาพและยุดีความขัดแย้งของ คนในชาติให้น้อยลงจนค่อยๆ หมดไป

ในสภาพการณ์ปัจจุบันยังคงมีโรงเรียนจีนเปิดสอนอยู่ในประเทศไทย กระจายอยู่

แทนทุกจังหวัดรวม 116 แห่ง เฉพาะในจังหวัดชลบุรีมีทั้งสิ้น 5 แห่ง เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดหลักสูตรการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาโรงเรียนจีนปัจจุบันอยู่ในความดูแลของกองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนจีนที่เลือกเป็นกรณีศึกษาในงานวิจัยนี้คือ โรงเรียนวุฒิวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่กว่าโรงเรียนอื่น เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาเพียงแห่งเดียวในตัวจังหวัดชลบุรี โรงเรียนอื่นเปิดสอนเฉพาะระดับประถมศึกษาอีกห้าโรงเรียนวุฒิวิทยาเป็นโรงเรียนเก่าแก่ตั้งมากกว่า 50 ปีแล้ว อยู่ใจกลางเมืองชลบุรี อันเป็นบริเวณที่มีชาวจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นชาวจีนรุ่นเก่าที่ตั้งหลักแห่งอยู่มานั่นเดิมต่อเนื่องกันมาถึงปัจจุบันเป็นผู้ประกอบการและเจ้าของกิจการหลายอย่าง รวมทั้งเป็นแหล่งสนับสนุน และอุปถัมภ์โรงเรียนด้วย

โรงเรียนวุฒิวิทยา ตั้งอยู่เลขที่ 800 ถนนเจคน์จัมรงค์ ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เปิดทำการเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2490 สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น เมื่อแรกตั้งขึ้นว่า โรงเรียนตั้ง นักเรียนที่เข้าเรียนส่วนมากเป็นลูกหลานชาวจีนที่อยู่ในชุมชนเมืองชลบุรี ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนวุฒิวิทยาในปี พ.ศ. 2497 และรับนักเรียนทั้งประจำ และไป-กลับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2499 เป็นต้นมา จากนั้น

ได้ขยายอาคารเรียนเพิ่มเติมและปรับระบบการศึกษา ตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการมาทุกสมัย ปัจจุบันตั้งอยู่บริเวณเดียวกับโรงเจและไตรสรณ์ สมาคมเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ปีที่ 1-3 และระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 510 คน เป็นนักเรียนชาย 286 คน นักเรียนหญิง 224 คน อาจารย์และบุคลากร รวมทั้งสิ้น 54 คน ในปี พ.ศ. 2541

โครงสร้างการบริหารโรงเรียนมี นางนังอร ประดิษฐ์ เป็นครุใหญ่ฝ่ายไทย และนายชาญชิต กิตติวิทยานุกูล เป็นครุใหญ่ฝ่ายจีน มีผู้ช่วยครุใหญ่ฝ่ายอนุบาล ผู้ช่วยครุใหญ่ระดับชั้น ป.1-2 ผู้ช่วยครุใหญ่ระดับชั้น ป.3-4 และ ผู้ช่วยครุใหญ่ระดับชั้น ป.5-6 แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ ตามระดับชั้นเรียน ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน อำนวยการ และดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของนักเรียนแต่ละชั้นงานบริหารของโรงเรียน แบ่งเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน ฝ่ายแผน และพัฒนามีปัจจยา และอุดมุ่งหมายของโรงเรียน คือ ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้มาตรฐาน มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม คือ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ ออดทน และมีระเบียบวินัย กำหนด ภารกิจหลักของโรงเรียนไว้ 4 ประการคือ สะสม และสร้างครุเดิมฝืมือเก็บไว้ให้โรงเรียน สร้างนักเรียนให้มีความรู้ดี เป็นคนดี อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และทำหน้าที่ บริการวิชาการแก่ชุมชน

ด้านการเรียนการสอนของโรงเรียน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการผ่อนคลาย ระเบียบ

ลงจากเดิม คือ อนุญาตให้เปิดสอนระดับอนุบาลได้ และกำลังดำเนินการขอเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาต่อไป ในปีการศึกษา 2541 มีเปิดสอนชั้นอนุบาล 1-3 ชั้นละ 2 ห้องเรียน รวมเป็น 6 ห้องเรียน ระดับอนุบาลยังมิใช่การศึกษาภาคบังคับโรงเรียนได้จัดระบบการสอนด้านวิชาการควบคู่ไปกับกิจกรรมแบ่งกลุ่มวิชาการออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มทักษะและกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ส่วนกิจกรรมจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ 10 ศูนย์ ให้เด็กได้เรียนและฝึกทักษะทำกิจกรรมคู่กันไป ส่วนระดับประถมศึกษาสอนตามหลักสูตร ประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็น 5 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มทักษะกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพและกลุ่มประสบการณ์พิเศษซึ่งภาษาจีนเป็นวิชาหนึ่งอยู่ในกลุ่มสุดท้ายนี้

สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีน โรงเรียนได้บรรลุให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการสอนไปพร้อมกันทั้ง 3 ภาษา คือ ไทย จีน อังกฤษ บรรยากาศในชั้นเรียนวิชาภาษาจีนทุกระดับชั้นเป็นลักษณะการสอนแบบให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ คือ เป็นลักษณะของการจัดกิจกรรมใช้สื่อประกอบการสอนให้นักเรียนฝึกออกเสียงฝึกสนทนาเป็นคู่เป็นกลุ่ม 3-4 คน ทักษะทักษะกันด้วยประโยชน์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีการใช้ภาษาไทยให้น้อยที่สุดใช้รูปภาพ และอุปกรณ์การสอนเข้าช่วยคำศัพท์ใหม่และใช้ครุ

ผู้เป็นเจ้าของภาษาสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอย่างเป็นธรรมชาติให้มากที่สุด

ในการสร้างบรรยากาศและการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนแก่เด็ก โรงเรียนชั่งดังอยู่บริเวณเดียวกับศาลาเจ้า โรงเจ และไตรสรณ์สมาคม รวมทั้งบริเวณโดยรอบโรงเรียน เป็นย่านการค้าและท่องเที่ยวสำคัญของชาวจีน เป็นส่วนมาก บรรยากาศความเป็นจีนยังคงมีอยู่มาก ภายในโรงเรียนมีภาษาจีนใช้คู่กับภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีอยู่ให้เห็นตามป้ายนิเทศ บอร์ด นิทรรศการชื่อดึกเรียน ห้องทำงาน และป้ายบุกทางในโรงเรียน มีระบุไว้ 3 ภาษาทุกที่ ตามฝาผนังดีกิ้ตตันไม้และมุ้งห้องมีคำขวัญ สุภาษิต ติดไว้แม้เป็นล้านวนไทยแต่มีภาษาจีนกำกับอยู่ด้วย การพับประพุดคุยกันระหว่างครูสอนภาษาจีนกับนักเรียน มากมีการทักทายกันด้วยภาษาจีนแม้อยู่ภายนอกห้องเรียนรวมทั้งมีการจัดกิจกรรมตามประเพณีจีนให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมในวันตรุษจีน มีพิธีไหว้เจ้ากินเจเป็นประจำตามเทศกาลในรอบปี

เมื่อสัมภาษณ์เด็กนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนจำนวนหนึ่ง ซึ่งส่วนมากมีเชื้อสายจีน ถามถึงสาเหตุที่ส่งลูกหลานเข้าเรียนในโรงเรียน เป็นพระราชนิรันดร์ต้องการให้ได้ภาษา เนื่องจากที่โรงเรียนสอน 3 ภาษา เด็กจะได้ภาษาต่างประเทศไปถึง 2 ภาษา เพื่อประโยชน์ในการทำงานและศึกษาต่อ เพราะภาษาจีนเป็นภาษาสำคัญภาษาหนึ่ง มีประชากรพูดกันมาก อีกทั้งในวงการธุรกิจมีเจ้าของกิจการ ผู้ประกอบการส่วนมากมีเชื้อสายจีน จะเป็นผลดีกับลูกหลานในอนาคตหากรู้ภาษาจีน รวมทั้งมีโอกาสไปศึกษาต่อคุณงานเป็น

นักเรียนแลกเปลี่ยนหรือไปเยี่ยมพื้นที่ที่ประเทศจีนได้มากขึ้นด้วย

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและร่วมสังเกตการณ์ในชั้นเรียนพบว่า ถึงแม่นักเรียนส่วนหนึ่งเป็นลูกหลานชาวจีนที่เกิดในประเทศไทย หรือมีเชื้อสายจีนอยู่บ้างและได้พูดภาษาจีนในครอบครัวเป็นประจำ แต่ภาษาจีนที่นักเรียนใช้พูดเป็นภาษาจีนห้องถังที่มีความหลากหลาย แตกต่างกันครุต้องทำหน้าที่เป็นผู้ปรับสำเนียง การออกเสียง และการสะกดคำให้ถูกต้อง ตามหลักสูตร เพราะกำหนดให้เรียนภาษาจีนกลาง ซึ่งเด็กที่พูดภาษาจีนตรรกะอื่นจากครอบครัวต้องมีการปรับภาษาใหม่ นอกจากรู้สั้นแล้วมีปัญหาด้านการเขียน เพราะตัวอักษรจีนเขียนยาก และอ่านยากเด็กไม่มีพื้นฐานด้านนี้เลยจึงต้องเริ่มต้นใหม่ พื้นฐานที่ได้มาจากการครอบครัวมีเพียงด้านเดียว คือ การพูดเท่านั้น

ในด้านการเสริมทักษะด้านภาษาจีน และแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาจีนที่ยากและซับซ้อน ทางโรงเรียนได้จ้างครูชาวจีนมาสอนและจัดโครงการพาครูคนไทยและนักเรียนไปทัศนศึกษาดูงาน และฝึกภาษาที่ประเทศจีนในระหว่างปิดภาคฤดูร้อนเป็นประจำทุกปีในด้านการพัฒนาครูผู้สอนมีทุนของครุสภากและทุนจากสถานทูตจีน ให้พิจารณาคัดเลือกครูคนไทยที่สอนภาษาจีนทั่วประเทศไปฝึกทักษะทางภาษาอีกเจ้าของภาษาที่ประเทศจีนโดยตรง เป็นเวลาประมาณ 30-40 วัน ในระหว่างปิดภาคฤดูร้อนเพื่อให้ครูและนักเรียนได้ประสบการณ์ตรงและฝึกทักษะการใช้ภาษาจีนกับชาวจีนเจ้าของ

ภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งของโลก แม้ว่าประเทศไทยจะมีลักษณะการปกครองแตกต่างจากประเทศอื่น แต่ไม่ได้เป็นปัญหาหรืออุปสรรคสำหรับการเรียนภาษาแล้วในปัจจุบัน โรงเรียนจึงได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนไว้ 9 ประการ คือ จัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดจัดการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกัน จัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดที่มีเหตุผล และสร้างสรรค์ จัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงให้มากที่สุด จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ลงในรายวิชาต่างๆ จัดให้มีการเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐานที่ควรปลูกฝังคู่กับด้านวิชาการจัดให้มีการติดตามผลและแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และจัดสภาพแวดล้อมสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้อิ่มออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด

สำหรับแนวทางการพัฒนาโรงเรียน ตามที่ระบุไว้ในแผนกวิชาภาษาไทย ซึ่งได้นำกรอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นแนวทางในการกำหนด เป้าหมาย สำหรับพัฒนาโรงเรียนประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านพัฒนาโรงเรียนและสถานศึกษา โรงเรียนได้วางแผนทำการซ่อมแซม ปรับปรุง อาคารเรียนห้องเรียน บริเวณโดยรอบโรงเรียนให้สวยงาม และเป็นระเบียบเรียบร้อย จัดทำแผน แม่นที่เกี่ยวกับการใช้พื้นที่ของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดทำแผนที่บอกรสันทาง

และจัดสร้างเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ด้านพัฒนาครุและบุคลากร โรงเรียนวางแผน จัดส่งครุปัจจัยรวมสัมมนาศึกษาดูท่องเที่ยวในชั้นเรียน มองหมายงานให้ตรงกับความรู้ ความสามารถของแต่ละคน ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้า มีวัฒนธรรมที่ดีใน การทำงาน และจัดสวัสดิการเพิ่มเติมให้แก่ครู อย่างเหมาะสมเสริมจากการเบี่ยงที่ราชการ กำหนดไว้ให้ ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนได้วางแผนจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา และหลักสูตรท้องถิ่นที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน จัดกระบวนการสอนภาษาต่างประเทศหังภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ให้สัมพันธ์กับภูมิปัญญาของโรงเรียน พร้อมทั้งจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อการสอนให้ครบถ้วน และเหมาะสมกับรายวิชา รวมทั้งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ฝึกทักษะภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาโดยตรง ด้านพัฒนาระบบการบริหารจัดการโรงเรียนได้วางแผนจัดโครงสร้าง แบ่งส่วนงานภายในโรงเรียนใหม่จัดสายงานปฏิบัติให้สอดคล้องต่อเนื่องกัน ขัดความซ้ำซ้อนจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานในรอบปี มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ได้อ่าย่างโปรด়ใสและเป็นธรรมยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียนจากบุคลากร ทุกฝ่ายและเปิดโอกาสให้ชุมชนศิษย์เก่า ท้องถิ่นมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนและร่วมมือกับพัฒนาโรงเรียนต่อไป

สำหรับแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ตามที่ระบุไว้ในแผนกวิชาภาษาไทย ซึ่งได้นำกรอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นแนวทางในการกำหนด เป้าหมาย สำหรับพัฒนาโรงเรียนและสถานศึกษา โรงเรียนได้วางแผนทำการซ่อมแซม ปรับปรุง อาคารเรียนห้องเรียน บริเวณโดยรอบโรงเรียนให้สวยงาม และเป็นระเบียบเรียบร้อย จัดทำแผน แม่นที่เกี่ยวกับการใช้พื้นที่ของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดทำแผนที่บอกรสันทาง

จากการสัมภาษณ์เจ้าลีกคณบุญบริหารโรงเรียน โดยใช้กรอบแนวคิดทางสังคมวิทยาการศึกษา ของสำนักพัฒนามติ ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ ด้านแนวโน้มนโยบายและหลักการในการจัดการเรียน การสอน โรงเรียนมีนโยบายพัฒนาให้เป็น โรงเรียนพหุภาษา สอนเน้น 3 ภาษาพร้อมกันคือ ไทย จีน อังกฤษ เรียนกับเจ้าของภาษาโดยตรง ทุกภาษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ประโยชน์เต็มที่ในการฝึกภาษาต่างประเทศคิดตัวไปศึกษาต่อระดับ สูงขึ้นและประกอบอาชีพ จากนั้นจะพัฒนา โรงเรียนให้เป็นศูนย์ภาษาของจังหวัด เปิดสอน ภาษาต่างประเทศและภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในช่วงเวลาเย็นและคำของวันธรรมชาติ และเดือนวัน สำหรับวันเสาร์และอาทิตย์ เพราะมีบุคลากร พร้อมอยู่แล้วและเป็นการให้บริการทางวิชาการแก่ ชุมชนที่สอดคล้องกับท้องถิ่น เพราะภาษาต่างประเทศกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ด้านรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียน โรงเรียนมีแนวการบริหารในรูปของคณะกรรมการ โรงเรียน เปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่น ศิษย์เก่า มีส่วนร่วมบริหารและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากจัดการศึกษาในโรงเรียน ตามปกติแล้ว เวลาอนกราชการคือ ช่วงเย็นและวันเสาร์ วันอาทิตย์ โรงเรียนมีนโยบายเปิดสอน ภาษาต่างประเทศให้แก่บุคลากรทั่วไปเพื่อพัฒนา กำลังคนด้านภาษา เพราะเป็นสาขาวิชาดีเด่น อยู่มากในขณะนี้ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา โรงเรียนจะจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สัมพันธ์ กับท้องถิ่น ซึ่งจะมีการนำความรู้ด้านพืชสมุนไพร การรักษาโรค คดีธรรม ความเชื่อ คุณครี ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีของจีนที่ดึงมาบรรจุไว้

ในบทเรียน และส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำการวิจัย เพื่อค้นคว้าหาองค์ความรู้และภูมิปัญญาของจีน นำมาศึกษาให้กับวังขวางและลีกซึ้งยิ่งขึ้น

ด้านวิธีการเรียนการสอนภาษา โรงเรียน จะสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ ด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารกันระหว่างผู้เรียน กับผู้สอนซึ่งเป็นเจ้าของภาษาโดยตรง เป็นการฝึก อย่างเป็นธรรมชาติ มีสื่อโสตทัศนูปกรณ์ประกอบ การเรียนให้เพียงและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน อีกทั้งมีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ภายในห้องเรียนและภายในบริเวณโรงเรียน ให้ สัมพันธ์กับการเรียนรู้ ป้ายชื่อบอกทาง และอาคาร สถานที่ภายในโรงเรียน จัดทำเป็น 3 ภาษา พร้อมกัน ครูและนักเรียนสามารถทักทาย พูด คุยกันด้วยภาษาจีนได้แม้อยู่นอกห้องเรียน เพื่อ เสริมสร้างทักษะทางภาษาให้มีความต่อเนื่อง มากขึ้น

ด้านผู้สอน โรงเรียนมีนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนครูให้มีวุฒิสูงขึ้น โดยให้ศึกษาต่อ นอกเวลาราชการ ไปร่วมอบรม ประชุม สัมมนา ทางวิชาการอยู่เสมอ จัดสวัสดิการเพิ่มเติม เช่น มีเงินประจำตำแหน่งบริหาร เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่ารักษาพยาบาลและอาหารกลางวัน เพื่อเป็น ขวัญ และกำลังใจแก่ครู จัดทัศนศึกษาและดูงาน ณ ประเทศไทยคุณภาพดี ให้ครูได้มีโอกาสฝึกภาษา และรับประสบการณ์ตรงจากประเทศเจ้าของภาษา ส่วนด้านผู้เรียนโรงเรียนมีนโยบายปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย martyia ให้แก่ผู้เรียน ควบคู่ไปกับความรู้ด้านวิชาการ จัดทำทุนให้แก่ นักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดสนับสนุนทรัพย์ มีโครงการ

อาหารกลางวันและอาหารเสริมให้แก่นักเรียนได้รับประทานครบตามหลักโภชนาการ และจัดโครงการศึกษาภาษาจีนภาคฤดูร้อน ณ ประเทศไทย ให้นักเรียนได้มีโอกาสสรับประสบการณ์ตรงจากประเทศไทยเจ้าของภาษาเป็นประจำทุกปี

สำหรับการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาโรงเรียนจีนในขณะนี้และในอนาคต พิจารณาได้ว่าขณะนี้โรงเรียนจีนอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีแนวโน้มขยายหลักของชาติอยู่ 8 แนวโน้ม โดยที่สามารถนำมาเป็นแนวทางพัฒนาโรงเรียนได้คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดิบบันที่ 8 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติดิบบันที่ 8 แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 8 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นโยบายการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และแผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนฉบับที่ 8 ทั้ง 8 แนวโน้มนโยบายหลักมีประเด็นสำคัญของการพัฒนาร่วมกัน 14 ประเด็น ซึ่งโรงเรียนได้นำไปปฏิบัติและวางแผนเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนและพัฒนาการศึกษา ตามลำดับดังนี้

1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เหมาะสมเป็นระบบมากขึ้น
2. ปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีมาตรฐานและทันสมัยมากขึ้น

3. ส่งเสริมครูให้มีคุณวุฒิสูงขึ้นยกระดับครูเพื่อให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงานมีความมั่นคงในอาชีพ
4. ส่งเสริมให้ชุมชน องค์กรส่วนท้องถิ่น ศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา
5. จัดตั้งกองทุนเงินกู้ เงินสงเคราะห์เพื่อเป็นเงินอุดหนุนและช่วยเหลือสำหรับพัฒนาการศึกษา
6. ให้สถานศึกษามีอิสระในการหารายได้เพิ่มเติบโตด้วยการจัดบริการทางวิชาการแก่ชุมชน
7. ลดบทบาทของรัฐในการควบคุมมาเป็นการกำกับดูแลและจุ่งใจให้เอกชนมีบทบาทลงทุนทางการศึกษามากขึ้น
8. ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทของการศึกษาเพิ่มขึ้น
9. ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบและลดขั้นตอนการปฏิบัติของสถานศึกษาเอกชนเพื่อให้มีความคล่องตัวมากขึ้น
10. ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัยให้แก่นักเรียน
11. สนับสนุนให้เพิ่มการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ที่เอกชนสามารถผลิตได้
12. สนับสนุนให้มีการทำวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน
13. ปรับปรุงสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่การประกันคุณภาพ และประเมินสถานศึกษาจากภายนอก

14. ส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

จาก 14 ประเด็นใน 8 แนวนโยบายหลัก ดังกล่าว แนวโนยบายจากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 มีประเด็นของการพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากที่สุดถึง 10 ประเด็น รองลงมาคือ แนวโนยบายจากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีประเด็นของการพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากเป็นอันดับสองคือ 7 ประเด็นแนวโนยบายจากนโนยบายการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและแนวโนยบายจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีประเด็นของการพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากเป็นอันดับสามเท่ากันคือ 6 ประเด็น แนวโนยบายจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มีประเด็นของการพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากเป็นอันดับที่สี่คือ 5 ประเด็น แนวโนยบาย จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และแนวโนยบายจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2542 มีประเด็นของการพัฒนาที่สามารถนำไปปฏิบัติได้มากเป็นอันดับที่ห้าคือ 4 ประเด็นเท่ากันและแนวโนยบายจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8 มีประเด็นของการพัฒนามากเป็นอันดับหกคือ 3 ประเด็นตามลำดับ

ส่วนแนวทางสุดท้ายเป็นการศึกษาจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการกำหนดนโยบายการบริหารการศึกษาระดับสูง

เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการศึกษา การวิจัยและการบริหารเกี่ยวกับข้องกับชาวจีนและโรงเรียนจีนจำนวน 36 คน โดยการตอบแบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ ตามกรอบแนวคิดของทฤษฎีการศึกษาชนชาติ ดังนั้นหัวเรื่องของ เจนส์ ลินซ์ ใน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวัฒนธรรมไทยกับจีนจะมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นทางการมากขึ้น มีโอกาสติดต่อค้าขาย ลงทุนทำธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันมากขึ้น ประเทศไทยและจีนจะเป็นแหล่งลงทุนทางการค้า การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวซึ่งกันและกันมากขึ้นรวมทั้งการคุณภาพและการสื่อสารระหว่างกันจะสูงมากขึ้นในอนาคต

2. ด้านจริยพิสัย ความคิด ความรู้สึก และความกังวลเกี่ยวกับลักษณะการปกครองที่ แตกต่างกันระหว่างไทยกับจีนมีแนวโน้มลดลงไม่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางการทูตและการลงทุนทางธุรกิจต่อกัน เพราะนโยบายต่างประเทศของจีนจะมีการปรับเปลี่ยนให้ผ่อนคลายลง ทำให้ความแตกต่างด้านเชื้อชาติ ความรู้สึกทางด้านลบเกี่ยวกับปัญหาที่ชาวจีนเคยก่อไว้ในประเทศไทยและความวิตกว่าจะเกิดปัญหาความวุ่นวายขึ้นอีกนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก

3. ด้านพุทธิพิสัย ภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งของโลก ประเทศไทยเห็นความสำคัญเพราะสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวางในอนาคตมีโอกาสที่จะบรรจุภาษาจีนเป็นภาษาเลือกในหลักสูตรมากขึ้น มีการพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนอนาคตไทยกับจีนให้เหมาะสมขึ้น รวมทั้งเนื้อหาสาระ

แบบเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนตามลำดับชั้นและวัย
ในอนาคตไทยกับจีนจะมีโครงการแลกเปลี่ยนกัน²
ทางด้าน วัฒนธรรม วิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและ
นักเรียนนักศึกษา กันมากขึ้น รวมไปถึงมีการทำ
วิจัย ร่วมกันมากขึ้นด้วย

4. ด้านพอดุกรรมวิธีการสอน ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศรุ่นใหม่จะต้องเน้นการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ด้านเนื้อหา วิธีสอน การจัดกิจกรรม และการวัดประเมินผลแบบใหม่ เพื่อนำมาปรับปรุงใช้กับการสอนโรงเรียนดังเดิมลีอุปกรณ์การสอน สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการสอนให้เพียงพอ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น ได้ทักษะพูดคุยกันระหว่างผู้เรียนกันผู้สอนด้วยภาษาจีนแม้อยู่นอกห้องเรียน มีการเชิญบุคคลที่มีประสบการณ์เคยไปคุยงานศึกษาหรือท่องเที่ยวในประเทศไทยมาเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้แก่นักเรียนและจัดบรรยายศาสตร์ในบริเวณโรงเรียนให้มีส่วนสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียน จะช่วยให้การเรียนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ด้านผลที่ตามมา การเปิดสัมพันธ์ทางการทุกดอย่างเป็นทางการระหว่างไทยกับจีนจะส่งผลให้ภาษาและวัฒนธรรมไทยได้มีโอกาสไปเผยแพร่ยังประเทศจีนได้มากขึ้น โอกาสที่สร้างความร่วมมือกันทางวิชาการรวมไปถึงการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและธุรกิจด้านต่างๆ จะเกิดขึ้นตามมาทำให้คนที่รู้ภาษาจีนมีโอกาสได้ทำงานในแขนงต่างๆ กว้างขวางขึ้น นักเรียนนักศึกษามีโอกาสได้รับทุนหรือเป็นนักเรียน

แลกเปลี่ยนในโครงการวัฒนธรรมสัญจร และโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการในการศึกษาองค์ความรู้แขนงต่าง ๆ และทำวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องราวของไทยกับจีนได้มากขึ้นตามมาส่วนโอกาสที่จะเกิดความขัดแย้งหรือความวุ่นวายเนื่องจากลักษณะของการเมืองที่แตกต่างกันมีความเป็นไปได้อย่างมาก

6. ด้านประสบการณ์ในอนาคตความมี
การผลิตครุคนไทยที่สามารถสอนภาษาจีนได้เพิ่ม
ขึ้น เพราะครุคุณด้านนี้ยังขาดแคลนและจะสอดคล้องใน
การกำกับดูแลพฤติกรรมการสอนการถ่ายทอด
ความคิดเห็นให้แก่เด็กได้โดยตรงกว่าครุที่มาจากการ
ประเทศจีน แม้ว่าการเรียนภาษาจีนจะเป็นต้อง^{จะ}
เรียนกับเจ้าของภาษาด้วยเพื่อให้ผู้เรียนได้มี
โอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาโดยตรงแต่ครุมีครุ
คนไทยช่วยสอนช่วยวางรากฐานความเป็นไทยคู่
กันไป ครุและนักเรียนควรจะมีโอกาสสุดงาน
ทัศนศึกษาจีนประเทศจีนรวมทั้งได้มีโอกาสพน
บุคคลสำคัญผู้ประกอบการเจ้าของกิจการใน
ประเทศไทยที่เป็นชาวไทยเชื้อสายจีน เพื่อเสริม
ความรู้เพิ่มเติม นอกจากเนื้อหาแบบเรียน และ
ความมีการฝึกงาน ที่ต้องใช้ภาษาจีนในการทำงาน
จริงก่อนจบการศึกษา จะทำให้ผู้เรียนได้รับ^{จะ}
ประสบการณ์ตรงมากขึ้น

จากการอภิปรายเชิงวิเคราะห์ประเด็น การศึกษากับการเมือง ผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงนี้ ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับการเมืองที่มีผลกระทบต่อกัน และก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงซึ่งกันและกันดำเนินมาอย่าง ต่อเนื่องทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กระทรวงศึกษาธิการควรให้การสนับสนุนโรงเรียนสังกัดกองนโยบายพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์ภาษาสำหรับบุคคลภายนอก และเป็นโรงเรียนสอนภาษาสำหรับเด็กในเวลาปกติ ได้เรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกถึง 2 ภาษา

1.2* กระทรวงศึกษาธิการ ควรส่งเสริมให้โรงเรียนรายภูร์สอนภาษาจีน หรือโรงเรียนจีน ได้เปิดสอนให้ครบถ้วนดับตัวตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเหมือนเช่นโรงเรียนเอกชนสายสามัญทั่วไป เพราะในสายพาณิชย์ก็มีการสอนภาษาจีนอยู่แล้ว เพื่อเด็กจะได้เรียนภาษาพร้อมกันถึง 3 ภาษาอย่างต่อเนื่อง เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อและเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

1.3 โรงเรียนรายภูร์สอนภาษาจีน ควรมีการร่วมมือกับสถานบันการศึกษาทั้งในระดับเดียวกัน และต่างระดับกันที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน เพื่อพัฒนาด้านที่โรงเรียนยังไม่สมบูรณ์ เช่น อบรมครุ เรื่อง

เทคนิควิธีการสอน การวัดการประเมินผลแบบใหม่ การพัฒนาสถานศึกษาเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพและการประเมินสถานศึกษาเพิ่มคุณวุฒิของครุประชำการและการซ่อมแซมครุคนไทยที่สามารถสอนภาษาจีนได้เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียน ภายหลังจากที่ประกาศใช้นโยบายปฏิรูปการศึกษาแล้วว่าดำเนินไปอย่างไร มีปัญหา อุปสรรคอะไร เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาขึ้นต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาความพร้อมของโรงเรียนจีน หรือโรงเรียนในสังกัดกองนโยบายพิเศษโรงเรียนอื่น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปพัฒนาปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศตามนโยบายส่งเสริมการธุรกิจฯ ต่างประเทศเพิ่มเติมของเด็กไทยหรือเป็น โรงเรียนสอนภาษาตั้งที่เข้าใจกันในปัจจุบัน เพราะงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีและในสภาพความเป็นจริงขณะนี้คือโรงเรียนจีน แต่ละแห่งมีระดับความพร้อมไม่เท่ากัน จึงไม่อาจนำผลการวิจัยไปใช้ได้กับทุกโรงเรียนที่มีความแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กองจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร. เอกสารรัชกาลที่ 7 แฟ้ม 166 หมายเลข 11/166 หนังสือรายงาน ราชการของเสนาบดีกระทรวงธรรมการ ที่ 33/977 ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2472 เรื่องลูกจีน เรียนภาษาไทยและคุณวุฒิครูให้มีความรู้ภาษาไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539-2550 กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

ชนิตา รักษ์ผลเมือง. (2534). พื้นฐานการศึกษา : หลักการและแนวคิดทางสังคม กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

นฤมิตร สอดสุข. (2524). สัมพันธภาพทางการทูตระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. (2507). พระราชนำรัศมีเสด็จเยี่ยมโรงเรียนจีน. พระนคร : ป.พิศนากาศการพิมพ์.

พระนิ ฉัตรพลรักษ์และคณะ (แปล). (2529). สังคมจีนในประเทศไทย : ประวัติศาสตร์เชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

โรงเรียนวุฒิวิทยา. (2541). ประวัติโรงเรียนวุฒิวิทยา. ชลบุรี : โรงเรียนวุฒิวิทยา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2541). โรงเรียนสอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ.

สุวิชัย โภคียะวงศ์. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาโรงเรียนนโยบายพิเศษ ในจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษาเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีน. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

Ballantine, Jeanne H. (1983). *The Sociology of Education :*

A Systematic Analysis. New Jersey : Prentice-Hall.

Bennett,Christine J. (1986). *Comprehensive Multicultural Education.* Boston : Allyn and Bacon, Inc. Lyach, James. (1986). "An Initial Typology of perspectives on Staff Development for Multicultural Teacher Education" in Sohan Modgil et al. (eds).

Multicultural Education : The Interminable Debate U.K. : The Palmer Press.

Murray , Thomas R. (1983). *Politics and Education.* Exeter : Pergamon Press.

R.C. Troike. (1981). "Synthesis of Research on Bilingual Education" *Educational Leadership.* 30 march.

